

Tangle Edge er et band jeg alltid har hatt stor sans for og mine forventninger til dette albumet var svært høye. For å være ærlig synes jeg mye av materialet lyder tøft og fungerer enormt bra, mens ymse øyeblikk fremstår noe mindre stimulerende og tidvis langstrakt. Her og der hadde det nok gjort seg med noe moderasjon, og plata ville neppe tapt seg med litt velvalgt komprimering. Tangle Edge skal likevel ha honnør for det vanvittige samspillet, vitaliteten og spenningen som gjenomsyrer denne innspillingen. Et album som i større grad enn tidligere tilnærmer seg freeform/avantformen og her ligger kanskje den store forskjellen. De som lot seg fascinere av de mer gjennomkomponerte og sylskarpe arrangementene som preget forgjengeren (som undertegnede) vil muligens oppleve visse abstinenser denne gangen, i og med at denne utgivelsen naturlig nok er svært annerledes i uttrykket. Men liker man først stilen til Tangle Edge eller er nysgjerrig på andre måter er det bare å sjekke ut *Serpentary Quarters*. Vi snakker ganske krevende musikkstykker som forutsetter at lytteren er i rett stemning. Lyttermessig åpenhet, samt innlevelse skulle vel være noen stikkord i så måte.

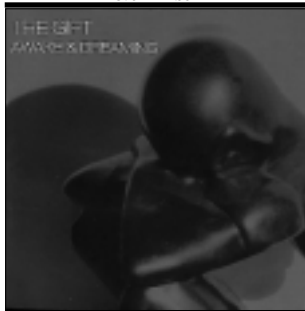
www.mellowrecords.com

THE GIFT

awake and dreaming

Format	CD
Nasjonalitet	UK
Innspilt	2005-2006
Utgitt	2006
Plateselskap	Cyclops Records
Katalognr	CYCL 151
Spilletid	70:45

Sven Eriksen

Et nytt band som plateselskapet kvalitetsmessig sammenligner med Flower Kings' og Spock's Beards debutalbum. Jeg vet ikke helt hva de har røkt, men mens de to skivene virkelig gjorde inntrykk er The Gifts *Awake and Dreaming* langt på vei et eneste langt gjesp.

Jeg vil ikke påstå at verken FK eller SBs debutalbum er spesielt nyskapende, men de hadde en friskhet og et pågangsmot som var prisverdig, en god dose originalitet, og ikke minst var de plater fulle av gode låter. Det har da også vist seg at disse albumene har hatt en holdbarhet langt utover gjennomsnittets. *Awake And Dreaming* er en

slags halvskranglete "liksom-prog" som vinger fra den ene musikalske retningen til den andre. (Nei, jeg snakker ikke om variasjon, dette har å gjøre med å ikke finne et ståsted for bandet og plata).

Lydbildet er seigt og musikken er tungdrevet. Partier med "lydmaling" og resitasjon blir bare malplassert og gir musikken et pretensjøst preg som ikke kler den. Samtidig er plata omtrent blottet for originalitet. Sammenligningen med Magenta (se anmeldelse annet sted i bladet) er i så måte særs relevant, men The Gift mangler selv Magentas eleganse. Det humper av gårde uten mål og mening, selvhøytidelighet og forenklet på samme tid. Den som i fullt alvor har sammenlignet dette med *The Light* og *The Flower King* bør snarest oppsøke ørelege.

Plata er delt i to, "Awake & Dreaming" som varer drøyt 40 minutter og den omtrent halvparten så lange "Fountains Of Ash". Særlig forskjell på de to stykkene er det ikke, men "Fountains" er fri for de verste utslagene av selvhøytidelighet samtidig som den gir rom for noe mer trøkk og dynamikk (og en og annen tydelig Genesis-referanse). Heller ikke dette er noe mesterverk, men det er iallefall relativt hørbart med litt lavere "inn det ene øret og ut det andre"-faktor.

Jeg er ikke på noen måte ute etter å "ta" plateselskapet Cyclops eller Marcolm Parker. Han har min største respekt for at han har brukt så mye tid og energi på å pushe progressiv rock på et utakknemlig publikum – i tillegg er han en usedvanlig hyggelig fyr. Men *Awake & Dreaming* er ikke noe mer enn en høyst ordinær utgivelse fra et høyst ordinært band.

www.gft-cyclops.co.uk

TWO TIMES THE TRAUMA

i fell in love with an ocean

Format	CD
Nasjonalitet	Sverige
Innspilt	2005
Utgitt	2006
Plateselskap	Exergy Records
Katalognr	ST 19
Spilletid	43:58

Sven Eriksen

Mattias Eriksson er en svensk sanger og låtskriver som i utgangspunktet har skrevet en 10-12 relativt enkle låter. Disse har han så tatt med til trommeslager

I Korthet

WET DESERT

kiss the past goodbye

Et allsidig prog-popalbum som inneholder litt av det meste, inkludert symfonisk rock, neo-prog, powerpop og folk (fiolinen er et profilert instrument). Lydbildet til tyske Wet Desert kan i første rekke assosieres med amerikanske band, men er mer melodisk, i alle fall totalt

sett. Noen ganger kan det bli vel mye pop og vel lite prog, men Kiss The Past har sine lyse øyeblikk: "Spent to much time" er en streit rockemelodi med eksperimentelt mellomspill; "Did you ever" og "King in my own land" er episke, men kompakte låter med spennende harmonier. Til og med noe så grundig utprøvd som irske folketonen ("The Flogging Reel") høres ganske friskt ut med et intenst nok arrangement.

Tyskland 2006, Studio 23 www.wetdesert.de, (Trond S.)

XINEMA

basic communication

Xinema er et svensk band som ble dannet tilbake i 1999 av tre karer med en felles interesse for og en lang bakgrunn innen progressiv rock. Dette samarbeidet har resultert i hittil to album, der *Basic Communication* er det første på fire år. Musikken deres kan

beskrives som progressiv rock med minst en fot innenfor aor/melodisk rock. Det er i hvert fall ingen tvil i at melodiene står i fokus. Xinema har lyden i orden, vokalistene er dyktige og instrumenteringen er det heller lite å utsette på. Ikke alle låtene på *Basic Communication* holder høy klasse, men albumet som helhet har absolutt mye å by på for den som ønsker progrock som er melodisk og ikke av det altfor utfordrende slaget.

Sverige 2006, www.unicordigital.com (Henrik)

og tusenkunstner Mattias Olsson (Ånglagård, Pineforest Crunch, AK-MOMO etc.) som så har gitt låtene "The Roth Händle treatment". Roth Händle er navnet på Olssons studio, og det er fullt av alkens merksnodige, gamle instrumenter. Følgelig er Erikssons akustiske gitarbaserte melodier blitt omskapt til psykedeliske, fantastiske (og ikke minst fantasifulle) lekkerbiskner.

I tillegg til instrumenter som Melotron (som blant annet inneholder en tape med ekte bier!), Chamberlin, Optigan, Theremin, Orchestron, Whippany Rhythm Master (en skikkelig gammel rytmebok), Omnichord og Chilton Talentmaker (et optisk orgel, fetteren til orchestron/optigan) har herrene stablet på beina både et stryke-ensemble, et hornorkester og et vokal-ensemble – og jommen har de ikke såvidt fått plass til Ane Brun på ett spor.

Ti "offisielle" spor – det åpner med tittelkuttet som leder tankene inn på band som Last James, en edruelig Tom Waits og en mannlig utgave av Aimee Mann. Mattias Eriksson er en fin, avslepen vokalist med en behagelig, ltt dyp stemme. Han spiller den akustiske gitaren sin på nesten alle låtene. Den blir riktignok tidvis borte i alle de øvrige instrumentene, men det gjør ikke

så mye. Her er mange flotte instrumentale påfunn – som tubaen i "A Little Sign", blåserne i "A Song My Love" (ga meg litt Paul Simon-følelse), steelgitaren i "Darkness My Dearest", den lekre sordintrompeten sammen med alle "tape"-instrumentene i "In Your Eyes" – listen er omtrent endeløs.

Men bakenfor alt dette ligger vel-skravne låter. Uten dem kunne dette lett ha blitt feilslått kreativitet. Og en av de aller fineste låtene kommer når plata egentlig er ferdig – den fantastisk vakre, lille "Song For A Tiger". Erikssons uttrykksfulle stemme akkompagnert av piano, akustisk gitar, kontrabass og en forsiktig Mellotron.

Rapportene forteller at TTTT er et forrykende liveband – men plata ligger jomen ikke langt etter. Så absolutt anbefalt.

www.exergy-music.se

www.twotimesthetrauma.com